

[Børge Møller]

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage på baggrund af, at Jyllands-Posten den 4. april 1979 skriver, at det ikke er ualmindeligt, at arbejdere på Lindø Værftet, der selvforskyldt er blevet fyret, får fyringssedlen dateret fem uger tilbage, så de undgår karantæne og straks kan oppebære understøttelse?«

(Spm. nr. 811).

Begrundelse.

500 arbejdere på Lindø Værftet nedlagde arbejdet i protest mod, at en kollega efter deres mening var uretmæssigt bortvist. Arbejderne gik hjem og startede næste morgen med fagligt møde, hvilket betyder ulovlig arbejdsnedlæggelse. Fællestillidsmand Carlo Brandt søgte at tale gemytterne til fornuft, blandt andet ved at hjælpe den afskedigede til øjeblikkelig understøttelse fra arbejdsløhedskassen.

Besvarelse (11/4 79):

Arbejdsministeren (Auken):

Spørgsmålet om de tilbagedaterede fyresedler på Lindø Værftet har Jyllands-Posten taget op igen i avisen fra den 6. april 1979. Heraf fremgår det, at såvel værftets ledelse som arbejdsformidlingen i Odense vil undersøge, om der bliver udstedt tilbagedaterede fyresedler med det resultat, at arbejdsløhedskassemedlemmer uretmæssigt kan oppebære dagpenge i en periode, hvor de ellers burde have været ramt af karantæne.

Jeg har anmodet arbejdsdirektoratet om snarest at undersøge sagen og om at underrette mig om resultatet af undersøgelsen.

Til handelsministeren (5/4 79) af:

Bjørn Poulsen (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke betingelser regeringen er gået ind på ved forbedringen af finansieringsreglerne for skibsbygning for at opfylde betingelserne i 4. skibsbygningsdirektiv vedrørende en omstrukturering af skibsbygningsindustrien, således at der sker en tilpasning af skibsbygningssektoren til markedsforholdene?«

(Spm. nr. 812).

Besvarelse (9/4 79):

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Ifølge det 4. Direktiv om støtte til skibsbygningsindustrien kan ifølge artikel 6 midlertidige kriseforanstaltninger i form af produktionsstøtte tillades efter forudgående godkendelse af EF-Kommissionen for at afbøde en alvorlig krise, der medfører et kraftigt fald i ordreholdning og produktion i et medlemsland. Støtten skal være degressiv og må kun ydes i forbindelse med opfyldelse af målsætninger for en industriel omstrukturering med henblik på at gøre industrien konkurrencedygtig og i stand til at fungere uden støtte, og således at der sker en tilpasning til markedsforholdene. Foreligger der konkurrerende tilbud fra et andet medlemsland, kræves Kommissionens godkendelse i hvert enkelt tilfælde, hvorunder Kommissionen skal påse, at støtten ikke strider imod den fælles interesse.

Efter den midlertidigt udvidede danske låneordning for danske rederiers nybygninger, som trådte i kraft i oktober 1977, kunne der frem til ultimo 1978 til finansiering af danske rederiers nybygninger fra danske værfter eller andre EF-værfter tilbydes 10-årige lån på op til 80 pct. af byggeprisen til en rente på 8 pct. p.a. Ved årsskiftet 1978-79 forbedredes ordningen yderligere, således at der nu tilbydes 14-årige lån med 4 års afdragshenstand på op til 80 pct. af byggeprisen til en rente på 8 pct. p.a.

Denne ordning falder imidlertid ikke ind under kriseartiklens bestemmelser, da det ikke er en produktionsstøtteordning, men falder ind under Direktivets artikel 8, der bestemmer, at støtte til køb af skibe, som ydes skibsrederne i en medlemsstat, ikke må føre til, at de øvrige medlemsstats skibsværfter udsættes for forskelsbehandling. Til opfyldelse af denne betingelse er den danske ordning udformet således, at danske rederier, der kontraherer nybygninger ved værfter i andre EF-lande, kan opnå supplerende lån i Skibskreditfonden til en rente på 8 pct. p. a., der sammen med den sædvanlige eksportkredit fra disse lande (70 pct. af byggeprisen med 7 års afdragstid) giver mulighed for en samlet finansiering af 80 pct. af byggeprisen over 14 år inkl. 4 års afdragshenstand. Det er dog en betingelse for at opnå suppleringslån, at der ikke i forbindelse med de pågældende kontrakter er ydet anden støtte til skibets